

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	IV K 166/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	Z. N.	jak w punkcie 1. wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Z. N. prowadził jednoosobową działalność gospodarczą pod firmą	wydruk z KRS	8-11	

(...) z siedzibą w C., REGON (...). Od 8 lipca 2014 r. jako (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C..			
zeznania E. C.	27,467v-468		
3. 22 lipca 2013 r. Z. N. zawarł umowę sprzedaży jabłek nr (...) ze spółką (...) ((...) sp. z o.o.) z siedzibą w M., reprezentowanej przez I. A.. Przedstawicielami firmy rosyjskiej, z którym Z. N. utrzymywał kontakt był K. G. oraz A. Z.. Następnie strony zawarły szereg aneksów precyzujących warunki kontraktu i tryb jego realizacji, wśród których aneksem numer (...) zmieniono dotychczasowe postanowienie kontraktu, wskazując, że L. V. jest zobowiązana do zapłaty jednorazowej zaliczki na rzecz Z. N. w kwocie 600.000 USD.	zeznania T. T.	57, 468v., 469-469v.	
kopia dokumentów tożsamości	53, 297-299		
świadczenie rejestracji państwowej wraz z wypisem z Jednolitego Państwowego Rejestru Osób Prawnych	98-110, 391-403		
zeznania A. I.	181-204		
Kontrakt nr 001/2013	205-224		
zeznania M. C.	261-262, 445v -447v		

wyjaśnienia	295v.-296		
10. W okresie od 31 lipca 2013 r. do 13 grudnia 2013 r. spółka (...) w kilku transzach przelała na rachunek bankowy Z. N. w B. S. w B. łącznie 600.000 USD tytułem zaliczki na zakupiony towar.	zeznania A. I.	181-190	
potwierdzenia przelewów, dokumentacja bankowa	225-232 97 i nast.(załącznik tom II)		
12. 5 listopada 2014 r. strony zawarły kolejny – 6 aneks do umowy, zgodnie z którym Z. N. miał zwrócić całość wpłaconej mu zaliczki przez L. V. do 20 grudnia 2014 r. 19 listopada 2014 r. Z. N. przelał na konto kontrahenta jedynie 50.000 USD, zamiast 600.000 USD.	zeznania E. C.	27,467v-468	
zeznania A. I.	189-190		
wyjaśnienia	295v.		
15. 22 grudnia 2014 r. strony zawarły 7 aneks do umowy, na mocy którego Z. N. zobowiązał się przelać na rachunek bankowy L. V. pozostałą kwotę 550.000 USD do 28 lutego 2015 r. Z. N. nie wykonał zobowiązania.	zeznania A. I.	189-190	
aneks nr (...)	233-236		

17. Orzeczeniem z 19 października 2017 r. Sądu Polubownego przy P. (...)zasądzono od Z. N. na rzecz L. V. kwotę 550.000 USD.	ORZECZENIE	78-96, 111-121, 237-253, 371-389, 404-413	
zeznania A. I.	191-192		
19. L. V. wielokrotnie wzywała Z. N. do zwrotu pieniędzy. W 2019 roku A. I. osobiście był w W. celem uregulowania zobowiązań. Czynności okazały się bezskuteczne.	wezwanie	31-39	
zeznania A. I.	186, 191-192		
zeznania E. C.	27		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
-	-	-	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
-	-	-	
2. OCena DOWÓDÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	zeznania E. C.	Zeznania świadka wiarygodne jedynie w części niekwestionowanej przez strony, tj. co do zawarcia kontraktu (...) Z. N. z L. V. oraz co do wizyty R. (...)w 2019 r. W tym zakresie zeznania korespondują z wyjaśnieniami, zeznaniami A. I. oraz kontraktem z k. 205 i nast.	
zeznania T. T.	Zeznania świadków są wiarygodne co do faktu zawarcia umowy z L. V. na sprzedaż jabłek, co zostało potwierdzone stosownym kontraktem i depozycjami stron umowy oraz w zakresie utrzymywania przez oskarżonego kontaktów z K. G., co potwierdził oskarżony w swoich wyjaśnieniach.		
zeznania M. C.			
zeznania A. I.	Zeznania świadka w pełni wiarygodne i stanowiące główne źródło ustaleń faktycznych w sprawie. Zeznania są spójne oraz obiektywne, skupiają się na faktach mających oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym. Korespondują z kontraktem, dokumentami polecenia przelewów, aneksem numer 7, zeznaniami E. C., orzeczeniem Sądu Polubownego. Świadek		

	<p> miał bezpośrednią wiedzę w przedmiocie wykonania zobowiązań wynikających z kontraktu i zawieranych następnie aneksów. Zeznania odpowiadają zasadom logicznego rozumowania oraz doświadczeniu życiowemu. Nienależyte wykonywanie zobowiązań umowy rodziło konieczność zawarcia aneksów do umowy (w formie pisemnej), zgodnie z jej postanowieniami. Forma tych czynności została zachowana, również dla potrzeb dowodowych. Obrót znaczną kwotą pieniędzy – zgodnie z interesem stron – odbywał się drogą elektroniczną, czemu dowodzą załączone dokumenty przelewów. Świadek dodatkowo zadeklarował, że nie chce żądać żadnych sankcji dla (...), a jedynie zwrotu zapłaconej zaliczki. Wzmacnia to wiarygodność jego depozycji, jako osoby niezainteresowanej składaniem nieprawdziwych zeznań, by tym obciążyć oskarżonego. </p>	
<p>wyjaśnienia</p>	<p> Wyjaśnienia sąd potraktował jako wiarygodne w zakresie okoliczności niekwestionowanych w sprawie, to jest – zawarcia kontraktu z 22 lipca 2013 r. z L. V. oraz przelania na jego </p>	

	<p>rachunek bankowy kwoty 600.000 USD tytułem zaliczki na zakup jabłek. Znajduje to potwierdzenie w zeznaniach A. I. oraz dokumentach – kontrakcie, dot. przelewów, orzeczeniu Sądu Polubownego.</p>		
pozostały pozaosobowy materiał dowodowy	Dowody niekwestionowane, brak wątpliwości co do ich autentyczności.		
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	zeznania E. C.	W pozostałym zakresie zeznania świadka nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia w głównym nurcie procesu. Świadek w dacie zawarcia i realizowania przedmiotowego kontraktu pracowała w grupie Z., niezarządzanej przez oskarżonego. O umowie i zobowiązaniu do zwrotu 550.000 USD przez oskarżonego dowiedziała się dopiero w 2018 r.	
zeznania T. T.	Zeznania świadka w przeważającym zakresie niewiarygodne bądź		

	<p>niemające znaczenia dla rozstrzygnięcia. W toku postępowania przygotowawczego świadek przyznał, że nie interesowała go realizacja umowy sprzedaży jabłek do R. (...) stąd nie ma wiedzy w tym przedmiocie, nie był przy rozmowach z R. (...) Zeznania w zakresie polecenia wypełnienia dokumentów kasowych w 2014/2015 r. nie znalazły potwierdzenia w sprawie. Depozycje w zakresie sugerowanych rozliczeń gotówkowych oskarżonego z K. ocenić należy analogicznie jak wyjaśnienia oskarżonego i zeznania M. C. w tej części (wiersze poniżej).</p>	
<p>zeznania M. C.</p>	<p>Świadek nie miał bezpośredniej wiedzy w przedmiocie umowy z 22 lipca 2013 r. Jego zeznania w zakresie realizacji wzajemnych zobowiązań są niekonkretne, labilne, niekonsekwentne. Świadek nie wiedział jaką spółkę miał reprezentować K.. Nie wiedział, jaka firma miała przelać pieniądze i na jaki rachunek. Zeznania świadka opierają się na skojarzeniach, przekazach o zasłyszanych rozmowach ze spotkań oskarżonego ze wspomnianym K.. Zeznania w zakresie częstotliwości wizyt K. są wewnątrznie sprzeczne i niekonsekwentne. W zakresie rozliczeń gotówkowych – analogicznie jak przy</p>	

	<p>okazji oceny wyjaśnień. Na rozprawie świadek podawał więcej informacji i szczegółów aniżeli w postępowaniu przygotowawczym, co przeczy naturalnej konsekwencji upływu czasu i sugeruje konsultowanie z oskarżonym treści depozycji. W postępowaniu przygotowawczym świadek nie potrafił określić kwot rzekomo przekazywanej K. gotówki, podczas gdy na rozprawie (po upływie ponad 6 lat od daty czynu) zeznał, że na pewno było to 20-30 tys. USD jednorazowo. Dodatkowo, w postępowaniu przygotowawczym przyznał, że tylko K. przeliczał gotówkę. Natomiast na rozprawie – że świadek również to robił. Zeznania świadka ukierunkowane na poprawę pozycji procesowej oskarżonego.</p>	
<p>wyjaśnienia</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego w przeważającym zakresie należy potraktować jako niewiarygodne, sprzeczne z zeznaniami A. I. i stanowiące jedynie przyjętą linię obrony. Jako niezgodne z zasadami prawidłowego rozumowania oraz doświadczenia życiowego należy potraktować okoliczności mające najistotniejsze znaczenie dla sprawy, to jest</p>	

rzekomego oddania zaliczki w kwocie 550.000 USD w gotówce do rąk K. (w wyjaśnieniach jako (...)) oraz Z.. Zauważyć należy, że każda czynność mająca znaczenie dla prawidłowego wykonania umowy dokumentowana była w formie pisemnej (aneksami). Dodatkowo przelew zaliczki w tak znacznej kwocie przez spółkę (...) dokonany był drogą elektroniczną. Nie sposób przyjąć, by okoliczności wzajemnych rozliczeń w sprawie miały ulec zmianie. Podawane ku temu powody przez oskarżonego nie znajdują racjonalnego uzasadnienia. Oskarżony jest doświadczonym przedsiębiorcą. Na datę czynu miał świadomość, że dokonywanie obrotów na tak ogromną skale powinno mieć swoje odzwierciedlenie dowodowe. Ryzyko płatności gotówkowej (z oczekiwaniem na pokwitowanie przedstawicieli w M.), o której zapewniał oskarżony nie znajdują logicznego uzasadnienia w realiach obrotu gospodarczego. Co więcej, uzasadnienia takiego brak w świetle pisemnego uznania roszczenia pokrzywdzonej spółki – poprzez podpisanie aneksu numer (...) do umowy, stanowiącego zobowiązanie do zwrotu zaliczki w kwocie 600.000 USD. Wyrazem tego

	<p>uznania było również przelanie na rzecz pokrzywdzonej kwoty 50.000 USD. Wywieranie w tym zakresie presji czy też kierowanie gróźb wobec oskarżonego przez R. (...) nie znalazło potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym. Świadkowie E. C. oraz M. C. podali, że podczas wizyt Rosjanie zachowywali się w sposób grzeczny i uprzejmy. Kwestia problemów handlowych z uwagi na embargo oraz ewentualnego wydatkowania zaliczki na zakup jabłek dla pokrzywdzonej spółki – w świetle ustalenia zobowiązania do jej zwrotu – nie ma znaczenia dla ustalenia kwestii realizacji znamion czynu, tym samym nie ma potrzeby jej rozstrzygania.</p>	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>		
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>
<p>x</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>1. Z. N.</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>		

Zgodnie z treścią art. 284 § 2 k.k. odpowiedzialności karnej opisanej w tym przepisie podlega ten, kto przywłaszcza sobie powierzoną mu rzecz ruchomą. Rzeczą ruchomą jest m.in. także obcy pieniądz lub inny środek płatniczy, środek pieniężny zapisany na rachunku (art. 115 § 9 k.k.).

W realiach niniejszej sprawy oskarżony wykorzystał stosunek zaufania wynikający z zawartego ze spółką (...) kontraktu z 22 lipca 2013 r. i aneksu numer 4, zgodnie z którym kupujący dokonał wpłaty zaliczki 600.000 USD na rachunek oskarżonego na poczet zakupu jabłek. Konsekwencją tych czynności prawnych było legalne wejście w posiadanie wskazanych środków pieniężnych przez oskarżonego. Następnie, wskutek braku wykonania przez oskarżonego zobowiązania wynikającego z kontraktu – w przedmiocie dostawy towaru do Rosji – sporządzony został ostatecznie aneks numer 7, zgodnie z którym oskarżony zobowiązał się do zwrotu pozostałej części zaliczki w kwocie 550.000 USD do 28 lutego 2015 r. Oskarżony zaniechał wykonania zobowiązania, pozostawiając w swoim majątku powierzone mu pieniądze. Od 1 marca

2015 r. pozbawił spółkę (...) wskazanych rzeczy ruchomych. Oskarżony postąpił z nimi jak właściciel. Oceniając stan faktyczny niniejszej sprawy sąd nie ma wątpliwości co do sprawstwa i winy oskarżonego. Oskarżony w chwili dokonania czynu był w pełni poczytalny, rozumiał jego znaczenie i mógł pokierować swoim postępowaniem. Oskarżony działał umyślnie, z zamiarem bezpośrednim, o czym świadczy lekceważenie wezwań spółki do zwrotu pieniędzy i zaprzeczenie przysługującego jej roszczenia pomimo sporządzenia aneksu numer 7. W niniejszej sprawie sąd nie doszukał się żadnych okoliczności wyłączających winę oskarżonego.

Ponadto, z uwagi na równowartość przywłaszczonych pieniędzy w przeliczeniu na PLN wg tabeli kursów NBP nr 41/A/NBP z 2 marca 2015 r. , tj. 2 035 000 zł, należało kwalifikację prawną uzupełnić o art. 294 § 1 k.k., jako odpowiadającą mieniu znacznej wartości. Zgodnie z art. 115 § 5 k.k. jako takie należy traktować mienie, którego wartość w czasie popełnienia czynu przekracza 200 000 zł.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	-	-
Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
-			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	-	-
Zwiężle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiężle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
-			
#	3.4. Umorzenie postępowania	-	-
Zwiężle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiężle o powodach umorzenia postępowania			
-			
#	3.5. Uniewinnienie	-	-
Zwiężle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiężle o powodach uniewinnienia			
-			

<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Z. N.	1.	1.	<p>Sąd poczytał wysoki stopień winy oskarżonego. Stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu był znaczny. Swoim zachowaniem oskarżony wykroczył przeciwko takim dobrom jak mienie oraz własność, a zatem jedno z podstawowych praw gwarantowanych konstytucyjnie. Dokonał przywłaszczenia sumy pieniężnej w wysokości 550.000 USD (w przeliczeniu – 2 035 000 zł), co aż 10-krotnie przekracza minimalny prób definiowany jako znaczna wartość (art. 115 § 5 k.k.). Szkoda wyrządzona w mieniu pokrzywdzonej spółki jest więc istotna i pomimo wydania orzeczenia Sądu Polubownego przy P. (...) w 2017 r., nadal nie została naprawiona. Sposób i okoliczności popełnienia czynu ocenić należy negatywnie. Oskarżony wykorzystał zaufanie kontrahenta. Nie wykonał postanowień kontraktu</p>

w żadnej części. Zobowiązany aneksem numer 6 z 5 listopada 2014 r. do oddania całości zaliczki, wykonał zobowiązanie jedynie co do kwoty 50.000 USD. Zgodnie z aneksem numer 7 – na zwrot pozostałej części 550.000 USD miał ponad 2 miesiące, czemu również nie uczynił zadość. Nie reagował na wezwania do zwrotu przywłaszczonej sumy. Oskarżony naruszył tym zasady uczciwości kupieckiej, obowiązek respektowania dobrych obyczajów w obrocie gospodarczym. Oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim, motywowany osiągnięciem korzyści majątkowej w sposób nieuprawniony.

Sąd uwzględnił ponadto zasady i dyrektywy wymiaru określone art. 53 § 1 i 2 k.k.

Do okoliczności obciążających sąd zaliczył uprzednią karalność oskarżonego, w tym dwukrotną za przestępstwa podobne - przeciwko mieniu z art. 286 § 1 k.k.

Sąd nie dopatrył się po stronie oskarżonego żadnych okoliczności łagodzących.

Powyższe zadecydowało o wymierzeniu oskarżonemu bezwzględnej kary

			<p>pozbawienia wolności. Ustawowe zagrożenie przypisanego przestępstwa to bowiem od 1 roku do 10 lat pozbawienia wolności. Kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności nie przekracza ustalonego wysokiego stopnia winy, odpowiadając znacznemu stopniowi społecznej szkodliwości popełnionego czynu. Oskarżony jawi się jako osoba nieuczciwa. Kara izolacyjna pozwoli na ukształtowanie właściwej postawy oskarżonego, wyrabiając w jego świadomości przekonanie, że każdorazowy konflikt z prawem będzie miał swoje konsekwencje. Wymierzona sankcja w ocenie sądu spełni więc swe cele wychowawcze i zapobiegawcze względem oskarżonego. Ponadto jest wyraźnym sygnałem dla społeczeństwa, że tego typu zachowania nie mogą liczyć na pobłażliwe traktowanie.</p>
<p>5. <i>1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</i></p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
-	-	-	-
<p>7.6. inne zagadnienia</p>			

<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>Wniosek oskarżyciela posiłkowego o nałożenie obowiązku naprawienia szkody nie jest w sprawie zasadny z uwagi na klauzulę antykumulacyjną – orzeczenie Sądu Polubownego przy P. (...) opatrzone zostało w klauzulę wykonalności przez Sąd Okręgowy w Łodzi.</p>		
<p>7. <i>Koszty procesu</i></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>2.</p>	<p>O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 627 k.p.k. Przepis ten stanowi, że od skazanego w sprawach z oskarżenia publicznego sąd zasądza koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa. Stanowi to zasadę. Jednocześnie w sprawie nie ujawniły się okoliczności uzasadniające przekonanie, że ich</p>	

uiszczenie przez oskarżonego byłoby niemożliwe bądź znacznie utrudnione. Wydatki Skarbu Państwa wyniosły w niniejszej sprawie łącznie 5 907,21 złotych (tytułem wynagrodzeń tłumaczy, ryczałtu z tytułu doręczeń wezwań i pism sądowych, opłaty za dane z rejestru karnego). Na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, sąd wymierzył wobec oskarżonego opłatę w kwocie 300 złotych.

6. 1Podpis

Edyta Markowicz